

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009–2014

Dokument ze zasedání

A7-0161/2013

30. 4. 2013

ZPRÁVA

o zlepšení přístupu ke spravedlnosti: právní pomoc v přeshraničních občanských a obchodních sporech
(2012/2101(INI))

Výbor pro právní záležitosti

Zpravodaj: Tadeusz Zwiefka

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	8
STANOVISKO VÝBORU PRO VNITŘNÍ TRH A OCHRANU SPOTŘEBITELŮ	10
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	14

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o zlepšení přístupu ke spravedlnosti: právní pomoc v přeshraničních občanských a obchodních sporech

(2012/2101(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na směrnici Rady 2003/8/ES ze dne 27. ledna 2003 o zlepšení přístupu ke spravedlnosti v přeshraničních sporech stanovením minimálních společných pravidel pro právní pomoc v těchto sporech¹,
 - s ohledem na zprávu Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru ze dne 23. února 2012 o uplatňování směrnice 2003/8/ES o zlepšení přístupu ke spravedlnosti v přeshraničních sporech stanovením minimálních společných pravidel pro právní pomoc v těchto sporech (COM(2012)0071),
 - s ohledem na čl. 47 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie,
 - s ohledem na Haagskou úmluvu ze dne 25. října 1980 o mezinárodním přístupu k soudům,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a stanovisko Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (A7-0161/2013),
- A. vzhledem k tomu, že čl. 47 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie stanoví, že „bezplatná právní pomoc je poskytnuta všem, kdo nemají dostatečné prostředky, pokud je to nezbytné k zajištění účinného přístupu ke spravedlnosti“;
- B. vzhledem k tomu, že směrnice Rady 2003/8/ES obsahuje ustanovení, která zajišťují, aby občané, kteří jsou účastníky přeshraničních sporů, měli přístup ke spravedlnosti;
- C. vzhledem k tomu, že hlavní ustanovení této směrnice zajišťuje, že poskytnutí právní pomoci nelze odmítnout jen z toho důvodu, že spor má přeshraniční povahu, a každý členský stát si tudíž zachovává svůj vlastní systém právní pomoci, avšak musí jej zpřístupnit osobám z jiných členských států;
- D. vzhledem k tomu, že směrnice dále stanoví podmínky pro poskytování přeshraniční právní pomoci, zejména pokud jde o finanční zdroje, podstatu sporu a přeshraniční povahu sporu;
- E. vzhledem k tomu, že právní pomoc musí být poskytnuta jen osobám, kterým jejich finanční prostředky nedovolují získat bez takové pomoci přístup ke spravedlnosti;
- F. vzhledem k tomu, že tyto prostředky jsou posuzovány podle pokynů platných v členském státě, v němž se koná soudní řízení, a v několika členských státech jsou stanoveny pevné

¹ Úř. věst. L 26, 31.1.2003, s. 41.

limity;

- G. vzhledem k tomu, že tyto limity se v jednotlivých členských státech značně liší, takže občan, který je v jednom členském státě považován za osobu, která potřebuje právní pomoc, nemusí být takto hodnocen v jiném členském státě, což je problém, který směrnice v čl. 5 odst. 4 směrnice určitým způsobem uznává;
- H. vzhledem k tomu, že pro řešení těchto rozdílů by se mělo zvážit, zda by občan neměl mít také možnost požádat o právní pomoc v členském státě svého bydliště a nechat o žádosti rozhodnout orgány tohoto členského státu;
- I. vzhledem k tomu, že pro usnadnění situace pro občany i orgány, které směrnici uplatňují, by měli mít občané v případech přeshraničních žádostí o právní pomoc možnost volby, zda bude o jejich žádosti rozhodnuto v členském státě jejich bydliště, nebo v členském státě, v němž se koná soudní řízení nebo v němž má být vykonáno rozhodnutí;
- J. vzhledem k tomu, že pokud by byla taková možnost volby poskytnuta, mohly by orgány členských států uplatňovat svá vlastní kritéria a nemusely by žádost postupovat dále nebo odkazovat na podmínky a pokyny jiných členských států;
- K. vzhledem k tomu, že občané, jejichž nárok na právní pomoc byl uznán v členském státě jejich bydliště, by mohli získat příslušné osvědčení, které by akceptovaly orgány členského státu, v němž se koná soudní řízení nebo v němž má být vykonáno rozhodnutí;
- L. vzhledem k tomu, že přeshraniční právní pomoc podle směrnice zahrnuje i dodatečné náklady spojené s přeshraniční povahou věci, jako jsou náklady na tlumočení, překlad a cestovní výlohy;
- M. vzhledem k tomu, že informace o právní pomoci pro občany musí být dostupné v jednom z jazyků EU, aby bylo zajištěno, že občané jsou o možnostech právní pomoci informováni v jazyce, jemuž rozumějí;
- N. vzhledem k tomu, že Haagská úmluva ze dne 25. října 1980 o mezinárodním přístupu k soudům obsahuje podobná ustanovení na mezinárodní úrovni, avšak uplatňuje ji pouze 17 z 27 členských států;
- O. vzhledem k tomu, že zbývající členské státy by proto měly být vybízeny k podpisu či ratifikaci úmluvy;

Uplatňování směrnice 2003/8/ES

1. blahopřeje Komisi k předložení její zprávy o uplatňování směrnice 2003/8/ES;
2. vyjadřuje politování nad tím, že Komise se přímo nezabývá evropskými řízeními, na něž je taktéž použitelná směrnice o právní pomoci, jako je evropské řízení o drobných nárocích, ačkoli jistě mohla věnovat pozornost uplatňování směrnice na výše uvedené řízení v období od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2010;
3. s uspokojením bere na vědomí, že směrnici provedly všechny členské státy; konstatuje však, že výklad oblasti působnosti směrnice se mezi členskými státy v jistých bodech liší;

4. poukazuje na to, že máme-li o využívání tohoto nástroje získat podrobné informace s vysokou výpovědní hodnotou, měla by další zpráva pro každou zemi uvádět počet případů a oblasti, jichž se týkají;

Zvyšování informovanosti o právu na přeshraniční právní pomoc

5. vyjadřuje politování nad tím, že o právech vyplývajících ze směrnice ví zřejmě poměrně málo občanů a právníků;
6. vyzývá Komisi a členské státy, aby přijaly opatření s cílem zvýšit informovanost o právu na přeshraniční právní pomoc v občanských a obchodních věcech a posílit tak volný pohyb občanů;
7. uznává úspěchy, kterých dosáhly unijní portál e-Justice, Evropská soudní síť a e-CODEX (elektronická komunikace v justici prostřednictvím on-line výměny informací), především díky dostupnosti formulářů pro právní pomoc na portálu e-Justice v souladu s nařízením Rady 2003/8/ES; požaduje nicméně, aby tyto formuláře pro právní pomoc a vnitrostátní právní pomoc na všech těchto platformách byly jasnější a snadno přístupné a aby obsahovaly jednoznačné a praktické informace o tom, jak nejlépe požádat o právní pomoc v jednotlivých členských státech v případě přeshraničních občanskoprávních a obchodních sporů;
8. vyzývá dále Komisi a členské státy, aby zahájily efektivní informační kampaň s cílem oslovit velký počet potenciálních příjemců i právníků;
9. zastává názor, že nejsou známy ani jiné evropské postupy, jako například evropské řízení o drobných nárocích nebo evropský platební rozkaz, a jestliže se současná informační politika nezmění, nedostanou se do širšího povědomí ani v budoucnosti;
10. poukazuje na to, že k umožnění přístupu k informacím o právní pomoci by bylo možné využít nové technologie a komunikační nástroje; doporučuje proto, aby Komise a členské státy využívaly širokou škálu komunikačních kanálů, včetně internetových kampaní a interaktivních platforem, např. portálu e-Justice, jako nákladově účinných možností k oslovení občanů;
11. poukazuje na to, že pro zajištění kontinuity zahájeného řízení je třeba zlepšit dočasnou a trvalou možnost uchování formulářů pro právní pomoc, jako je tomu v případě formulářů pro jiná řízení, jakými je zejména řízení o drobných nárocích a evropský platební příkaz, a mimo jiné zajistit, aby byly tyto formuláře zobrazovány stejným způsobem ve všech jazycích, i na internetové stránce evropského soudního atlasu ve věcech občanských a na evropském portálu e-justice; vyzývá Komisi, aby za tímto účelem přijala okamžitá opatření;

Zajištění odborně způsobilé právní podpory

12. domnívá se, že by měla být zřízena databáze odborníků v právní oblasti s dostatečnou znalostí jazyků a komparativního práva pro jednání ve věcech přeshraniční právní pomoci, což by zajistilo, aby byli jmenováni odborníci na právo schopní v takových věcech jednat; ačkoli uznává, že stávající přeshraniční právní databáze, jako je např. platforma Find-a-

Lawyer (Najdi právníka), lze považovat za úspěšné, žádá, aby byly tyto nástroje dále rozvíjeny s cílem začlenit je do databáze právníků registrovaných na portálu e-Justice;

13. domnívá se, že by bylo žádoucí zřídit zvláštní vzdělávací programy, které by právníkům poskytly odbornou způsobilost v přeshraničních věcech se zaměřením na jazykové kurzy a komparativní právo; vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy podpořila pořádání speciálních školení pro právníky, kteří poskytují právní pomoc;
14. uznává, že právní podpora a odborná příprava v této oblasti s sebou nesou určité výdaje pro členské státy a že ve stávající hospodářské situaci mohou být v mnoha členských státech k dispozici jen omezené finanční zdroje na tuto činnost; vyzývá tudíž Evropskou komisi, aby pokud možno poskytla členským státům finanční prostředky s cílem zaručit jednotné a vysoce odborné právníké vzdělání v oblasti přeshraniční právní pomoci v občanských a obchodních věcech;

Jednodušší uplatňování směrnice pro občany

15. zdůrazňuje, že je důležité zajistit, aby byly postupy uplatňování jednoduché a občané tak byli vždy schopni požádat o právní pomoc bez pomoci právníka; navrhuje, aby byli občané, kteří se účastní těchto postupů, automaticky informováni o existenci portálu e-Justice a mohli být tedy lépe informováni;
16. zastává názor, že v souladu se stávajícími vnitrostátními systémy právní pomoci je vhodné, aby byl určen jediný úřad příslušný pro přeshraniční právní pomoc, který bude mít v každém členském státě jednu ústřední kancelář, jež bude žádosti o právní pomoc přijímat a postupovat je dále;
17. zastává názor, že při stanovování ekonomických kritérií pro poskytnutí právní pomoci je třeba více zohlednit rozdílné životní náklady v členských státech a stanovit, jak by měly být tyto rozdíly zohledňovány;
18. navrhuje, aby byla žadatelům poskytnuta možnost volby, zda o právní pomoc požádat v členském státě svého bydliště, nebo v členském státě, v němž se koná soudní řízení nebo v němž je vykonáváno rozhodnutí; upozorňuje, že za takových podmínek by pak orgány každého členského státu byly schopny při rozhodování o žádosti uplatňovat svá vlastní kritéria;
19. navrhuje, aby každé rozhodnutí orgánů členského státu, v němž má daná osoba bydliště, o poskytnutí právní pomoci bylo účinné i v členském státě, v němž se koná soudní řízení nebo v němž je vykonáváno rozhodnutí;
20. doporučuje, aby náklady hrazené v rámci právní pomoci zahrnovaly i náklady na dostavení se k soudci nebo orgánu, který žádost posuzuje, a náklady s tím spojené;
21. vyzývá Komisi a členské státy, aby věnovaly zvláštní pozornost nejohroženějším skupinám, jejichž potřeby je nutné náležitě zohlednit;
22. vyzývá Komisi, aby předložila návrh na změnu této směrnice ve smyslu výše uvedených bodů s cílem stanovit pro přeshraniční právní pomoc společné vyšší standardy;

Podpora alternativních forem právní podpory

23. vybízí členské státy k tomu, aby zřídily účinnější systémy pro spolupráci mezi orgány veřejné správy a nevládními organizacemi a učinily tak právní pomoc a právní poradenství pro občany přístupnější;
24. žádá, aby byly vnitrostátní soudy napojeny na systém včasného varování, aby se žádosti o pomoc předložené v jednom členském státě dozvěděli i ostatní státy;
25. dále navrhuje, aby byla prohloubena spolupráce mezi Komisí, členskými státy a profesními komorami a organizacemi v oblasti práva, jako jsou např. vnitrostátní advokátní komory a právnické spolky;
26. vítá četné iniciativy, které se ukázaly jako dobré příklady osvědčených postupů v oblasti bezplatné právní pomoci, včetně agentur poskytujících právní služby pro bono a „právních klinik“;
27. vybízí členské státy, aby zajistily dostupnost právní pomoci před zahájením soudního řízení a usnadnily k ní přístup, včetně poradenství ve věci využití alternativních metod řešení sporů, které se často ukazují jako nákladově efektivnější a méně časově náročné než soudní řízení;

Mezinárodní aspekty právní pomoci

28. vyzývá ty členské státy, které dosud nepodepsaly nebo neratifikovaly Haagskou úmluvu ze dne 25. října 1980 o mezinárodním přístupu k soudům, aby tak učinily, protože úmluva zlepšuje přístup občanů ke spravedlnosti za hranicemi Evropské unie;

o

o o

29. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a členským státům.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Směrnice Rady 2003/8/ES ze dne 27. ledna 2003 o zlepšení přístupu ke spravedlnosti v přeshraničních sporech stanovením minimálních společných pravidel pro právní pomoc v těchto sporech představuje pro evropské občany velmi důležitý právní předpis, protože jejím cílem je zajistit, aby také méně hmotně zabezpečení členové společnosti měli přístup ke spravedlnosti v jiných členských státech, například při výkonu svého práva na volný pohyb nebo při využívání vnitřního trhu.

1. Uplatňování směrnice

Směrnice je uplatňována od roku 2004. V roce 2012 Komise předložila první zprávu, která posuzovala uplatňování směrnice.

Zpravodaj vítá zprávu Komise a s uspokojením konstatuje, že Komise zjistila, že všechny členské státy celkově uplatňují směrnici úspěšně. Komise upozorňuje, že některé členské státy možná neuplatňují jednotlivá ustanovení v plném rozsahu; pokud tomu tak je, měla by Komise využít svých pravomocí daných Smlouvou a zajistit, aby bylo právo EU uplatňováno.

Tato směrnice se vztahuje jen na občanské a obchodní věci; zejména nezahrnuje trestněprávní či veřejnoprávní spory. Definice občasných a obchodních věcí má být chápána samostatně podle práva EU, což znamená, že některé spory, které by v některých členských státech byly považovány za spory veřejnoprávní, mohou ve skutečnosti spadat do působnosti ustanovení směrnice.

2. Informovanost veřejnosti

Hlavní problém, který lze směrnici vytknout, je skutečnost, že je příliš málo známa. Komise zjistila, že pouze 12 % občanů si je vědomo existence přeshraniční právní pomoci¹. Jestliže si občané nevědí, že mohou požádat o přeshraniční právní pomoc, není pravděpodobné, že budou tohoto práva využívat, budou-li v situaci, kdy by to bylo namístě.

Proto je důležité přijmout opatření, která by zajistila větší informovanost o přeshraniční právní pomoci, zvláště mezi právníky.

3. Praktická zlepšení

Jedním z problémů je to, že pokud je poskytnuta právní pomoc a přidělen právní zástupce, může mít on a jeho klient komunikační problémy v důsledku nedostatečných jazykových znalostí nebo nedostatečného vzájemného chápání svých právních systémů. Je třeba podniknout kroky, které zajistí, aby přidělení právní zástupci měli v takových případech odpovídající znalost příslušného jazyka a zahraničního právního systému. To lze zajistit například zřizováním databází právníků s touto kvalifikací, pokud takové databáze ještě nejsou zavedeny.

¹ Zvláštní Eurobarometr č. 351, http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_351_en.pdf.

Pro zlepšení úrovně odborné způsobilosti by členské státy mohly zvážit i jmenování jediného předávajícího a přijímajícího orgánu v každé jurisdikci, což by zajistilo, že úředníci zabývající se danými věcmi by měli dostatečné zkušenosti. Jestliže se přeshraniční právní pomoc zajišťuje decentralizovaně, mají jednotlivé úřady často velmi malý počet takových spisů, což znamená, že úředníci nemusí mít dostatek zkušeností k tomu, aby žádosti vyřizovali efektivně.

Další aktuální problém spočívá v tom, že jednotlivé členské státy mají různé hranice nebo pokyny pro přiznávání právní pomoci. To znamená, že osoba, která by měla v členském státě svého bydliště nárok na právní pomoc, nemusí mít tento nárok v členském státě, kde došlo k danému sporu.

S ohledem na tuto skutečnost a na to, že by mohlo být pro orgány členského státu bydliště snazší komunikovat s žadatelem a posoudit jeho finanční situaci, chce zpravodaj předložit tento návrh na novelizaci: žadatelé by měli mít možnost volby, zda o právní pomoc požádat v členském státě svého bydliště, nebo v členském státě, v němž je právní pomoc zapotřebí. Každý orgán by uplatňoval vlastní hranice a pokyny. Pokud by žádost uznal orgán členského státu bydliště, obdržel by občan osvědčení, které by pak akceptovaly orgány jiného členského státu, aniž by prováděly nové posouzení situace.

To by mělo občanům (i příslušným orgánům) značně ulehčit postup a urychlit řízení.

Komise by proto měla být požádána, aby předložila návrh změny směrnice ve smyslu výše uvedeného.

5. Mezinárodní vztahy

Haagská úmluva ze dne 25. října 1980 o mezinárodním přístupu k soudům obsahuje podobná ustanovení o nároku na právní pomoc a uplatňuje se na mezinárodní úrovni. Počet států, které úmluvu zavedly, je poměrně malý, ale narůstá. Úmluvu uplatňuje pouze sedmnáct z 27 členských států. Členské státy by měly být povzbuzovány k podpisu úmluvy, v případě nutnosti rozhodnutím Rady, protože by tak jejich občané mohli požívat přístupu k právní pomoci i v některých třetích zemích.

12. 4. 2013

STANOVISKO VÝBORU PRO VNITŘNÍ TRH A OCHRANU SPOTŘEBITELŮ

pro Výbor pro právní záležitosti

ke zlepšení přístupu ke spravedlnosti: právní pomoc v přeshraničních sporech
(2012/2101(INI))

Navrhovatel: Hans-Peter Mayer

NÁVRHY

Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů vyzývá Výbor pro právní záležitosti jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vyjadřuje politování nad tím, že první zpráva Komise o uplatňování směrnice 2003/8/ES byla zadána až v roce 2010 a že tato zpráva byla Evropskému parlamentu předložena teprve v roce 2012, tzn. že nedostatky směrnice byla zanalyzovány až 10 let po jejím vstupu v platnost;
2. vyjadřuje politování nad tím, že se Komise nezabývá konkrétně evropskými řízeními, na něž je taktéž použitelná směrnice o právní pomoci, jako je evropské řízení o drobných nárocích, ačkoli uplatňování směrnice na výše uvedené řízení v období od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2010 mohlo být velmi dobře přezkoumáno;
3. vyslovuje politování nad tím, že v členských státech je nejen mezi spotřebiteli a podnikateli, ale také mezi zástupci právnických profesí a sdruženími na ochranu spotřebitelů převážně známa pouze vnitrostátní právní pomoc, ale nikoli pomoc na evropské úrovni;
4. zastává názor, že nejsou známé ani jiné evropské postupy, jako například evropské řízení o drobných nárocích nebo evropský platební rozkaz, a vzhledem k dosavadní informační politice se do širšího povědomí ani nedostanou; vyzývá Komisi a členské státy, aby poskytly srozumitelné a snadno přístupné informace o pomoci ve fázi před zahájením soudního řízení a o využití dalších možností pro urovnání sporů;
5. vyzývá k vytvoření aktualizovaného, uživatelsky vstřícného a celounijního rejstříku právní pomoci, v němž by bylo možné vyhledávat právníky, kteří mají žadatelům poskytovat právní pomoc; rejstřík by měl přitom uvádět jazyky, jimiž registrovaní

právníci mluví, a právní systémy, které znají; vyzývá Komisi, aby společně s členskými státy podpořila pořádání speciálních školení pro právníky, kteří poskytují právní pomoc;

6. vyzývá Komisi a členské státy, aby věnovaly zvláštní pozornost nejohroženějším skupinám, jejichž potřeby je nutné náležitě zohlednit;
7. zastává názor, že je vhodné s ohledem na stávající vnitrostátní systémy právní pomoci určit jediný úřad příslušný pro přeshraniční právní pomoc a v každém členském státě centrální místo, které bude žádosti o právní pomoc přijímat a postupovat je dále;
8. poukazuje na to, že máme-li o využívání tohoto nástroje získat podrobné informace s vysokou výpovědní hodnotou, měla by další zpráva pro každou zemi uvádět počet případů a jejich věcnou náplň;
9. poukazuje na to, že pro zajištění kontinuity zahájeného řízení je třeba zlepšit dočasnou a trvalou možnost uchování formulářů potřebných pro právní pomoc, jako je tomu v případě formulářů pro jiná řízení, zejména řízení o drobných nárocích a evropský platební příkaz, a mimo jiné zajistit, aby byly tyto formuláře zobrazovány stejným způsobem ve všech jazycích, např. na internetové stránce evropského soudního atlasu ve věcech občanských a na evropském portálu e-justice; vyzývá Komisi, aby za tímto účelem přijala okamžitá opatření;
10. zdůrazňuje, že ačkoli Evropská soudní síť pro občanské a obchodní věci uvedená ve zprávě informace o právní pomoci poskytuje, tyto informace byly naposledy aktualizovány dne 12. července 2007;
11. zastává názor, že při stanovování ekonomických kritérií pro využívání právní pomoci je třeba více zohlednit rozdílné životní náklady v členských státech a stanovit, jak by měly být tyto rozdíly zohledňovány;
12. zdůrazňuje, že je nutné zlepšit a vyjasnit ekonomická kritéria pro obdržení právní pomoci, aby nedocházelo k rozdílným výkladům, jež by mohly mít závažné důsledky, např. v případech, když členský stát původu přizná právní pomoc, kterou však příslušný soud zamítne, či naopak, nebo když členský stát, jenž má poskytnout právní pomoc, má problémy s interpretací podkladů, které žadatel s bydlištěm v jiném členském státě poskytl jako doklad své ekonomické situace;
13. doporučuje, aby náklady hrazené v rámci právní pomoci zahrnovaly i náklady na dostavení se k soudci nebo orgánu, který žádost posuzuje, a náklady s tím spojené;
14. vyzývá členské státy, aby více usilovaly o to, aby splnily ustanovení článku 18 směrnice 2003/8/ES (Informace);
15. vyzývá Komisi, aby podpořila evropské informační kampaně, jejichž cílovými skupinami jsou široká veřejnost i právnické profese; vyzývá členské státy, aby přijala účinnější opatření k informování spotřebitelů, podniků a různých subjektů zapojených do poskytování sociální pomoci o opatřeních na evropské úrovni, která se týkají přeshraničních občanskoprávních a obchodních sporů, a o možnostech, jež jsou jim v této souvislosti k dispozici, zejména o právu na právní pomoc;

16. zastává názor, že členské státy se v neposlední řadě kvůli stále rostoucímu vnitřnímu trhu musí aktivněji zasazovat o vyřešení právních sporů a více se angažovat – pomocí úsporných a moderních komunikačních prostředků – i v případech, kdy má být právní pomoc poskytnuta na evropské úrovni; naléhavě vyzývá Komisi, aby toto úsilí podpořila a zajistila mu finanční krytí;
17. vyzývá Komisi, aby předložila přepracovaný návrh své zprávy (COM (2012) 0071), v němž odstraní uvedené nedostatky a nejasnosti ve výkladu a zohlední situace, jimiž se původní návrh nezabývá, a aby zajistila další harmonizaci právních předpisů členských států s cílem předejít dalším nedorozuměním a mezerám v zákonech;
18. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby členské státy, které téměř po 10 letech stále v plném rozsahu neprovedly příslušná ustanovení, tak nyní neprodleně učinily;
19. vyzývá členské státy, které zatím nepodepsaly nebo neratifikovaly Haagskou úmluvu ze dne 25. října 1980 o mezinárodním přístupu k soudům, aby tak učinily.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	11.4.2013
Výsledek konečného hlasování	+: 27 -: 0 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Adam Bielan, Preslav Borissov, Jorgo Chatzimarkakis, Sergio Gaetano Cofferati, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, António Fernando Correia de Campos, Cornelis de Jong, Christian Engström, Vicente Miguel Garcés Ramón, Philippe Juvin, Hans-Peter Mayer, Franz Obermayr, Sirpa Pietikäinen, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Jürgen Creutzmann, Ashley Fox, María Irigoyen Pérez, Emma McClarkin, Sylvana Rapti, Olle Schmidt, Olga Sehnalová, Sabine Verheyen
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Jutta Steinruck

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	25.4.2013
Výsledek konečného hlasování	+ : 24 - : 0 0 : 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Dimitar Stoyanov, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Piotr Borys, Eva Lichtenberger, Angelika Niebler, József Szájer
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Sylvie Guillaume, Jürgen Klute, Jacek Olgierd Kurski, Andrés Perelló Rodríguez